

ЩОДО ПИТАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ

*Вербицька В. І. к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
Стороженко Т. В., викладач
Харківський національний педагогічний університет
ім. Г. С. Сковороди*

Соціальний і технологічний розвиток навколишнього середовища, швидке накопичення та насичення інформаційними ресурсами та засобами освіти, які стають доступними все більшій кількості населення, розширення можливостей мобільності людей обумовили перегляд функцій і результатів освіти в якості головного формувального компонента особистісного погляду. Перед освітніми системами постали вимоги, які потребують нового підходу до освітньої діяльності, який би забезпечив формування творчої особистості з високим рівнем самоорганізації та моральності. Можливою відповіддю на ці вимоги є впровадження компетентнісного підходу до змісту сучасної освіти.

Впродовж останніх десятиліть триває ґрунтовна дискусія міжнародного рівня, в межах якої провідні спеціалісти та фахівці країн світу сперечаються стосовно механізму та способів надання належних знань, необхідних вмінь та компетентностей, щоб забезпечити їх гармонійну взаємодію з розвинутим та швидко змінюваним суспільством.

Дослідження організації навчально-освітніх систем переважної більшості розвинених країн світу свідчать, що оновлювати зміст освіти і освітніх технологій, узгоджувати їх із теперішніми викликами та проблемами суспільства, інтегрувати в світовий освітній простір

видається можливим лише за умови використання компетентнісного підходу з одночасним запровадженням дієвого та ефективного механізму їх застосування. Результатом процесу формування творчої особистості буде формування загальної компетентності людини. Міжнародною комісією Ради Європи визначення компетентності розглядається з позицій загальних або ключових вмінь, базових вмінь, фундаментальних шляхів освітніх процесів, ключових кваліфікацій, опорних знань [1].

За визначенням Джона Равена, компетентність - це сукупність компонентів, багато з яких не залежать один від одного. Одна частина з них належить до когнітивної сфери, а інша - до емоційної. Компетентність включає в себе не тільки інтелект і здібності, а й внутрішню мотивацію [2].

Мотиваційний компонент навчальної діяльності має на меті пробудити й закріпити стійке позитивне ставлення до навчальної діяльності, викликати допитливість, пізнавальний інтерес, закріпити особистісно значущий сенс навчальних дій. Методичне забезпечення цього компонента формує внутрішню потребу самостійно навчатися [1].

З метою виконання завдань та видів діяльності, що реалізуються в комунікативних ситуаціях, до яких вони залучаються. користувачі і ті, хто навчаються, застосовують певні компетенції, набуті упродовж їхнього попереднього досвіду.

Під поняттям "компетентнісний підхід" науковці розуміють спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових і професійних компетенцій особистості [1].

Слід відзначити, що саме бізнес і підприємництво стали рушійною силою, таким собі тягачем в процесі стимулювання та впровадження компетентнісних підходів до відповідної освіти. Сучасний менеджмент, цілком вдоволений рівнем технічних знань випускників та їх набутими професійними знаннями, поряд з цим висуває претензії щодо невпевненості фахівців та відсутності в них необхідного досвіду, що є

вкрай важливим при прийнятті рішень та інтегруючись до нових умов діяльності. Допомогти студентам навчитись знаходити правильні рішення у конкретних ситуаціях, навчальних, життєвих, потім - професійних - одне із завдань освіти [1].

Усі компетенції людини слугують здатності користувача мовою до спілкування і можуть розглядатися як аспекти комунікативної компетенції (здатність користуватися мовою залежно від конкретної ситуації). До них входять:

- загальні,
- комунікативні
- мовленнєві компетенції.

Комунікативна мовленнєва компетенція має такі компоненти: лінгвістичні, соціолінгвістичні, прагматичні компетенції. До власне лінгвістичних компетенцій, тобто професійних компетенцій, яких потребує підготовка майбутніх спеціалістів з обліку та оподаткування належать: лексична компетенція, граматична компетенція, семантична компетенція, фонологічна компетенція, орфографічна компетенція, орфоепічна компетенція. Набуття цих компетенцій приводить до розвитку вмінь мовлення, аудіювання, читання і письма [3]. Мовленнєві вміння включені до загальних цілей навчання. Мовленнєві вміння визначаються й інтегруються відповідно до мовної поведінки, яка є специфічною для сфер і ситуацій, пов'язаних із навчанням та спеціалізацією. Так, наприклад, майбутні фахівці з обліку та оподаткування мають знати, як аналізувати фінансову та бухгалтерську звітність та робити презентації. У цьому випадку ці вміння мають пріоритет над вміннями слухати, читати і писати [3].

Оволодіння вміннями мовлення, аудіювання, читання і письма здійснюється шляхом реалізації видів мовленнєвої діяльності, які моделюють ситуації реального спілкування. У зв'язку з цим навчальна

діяльність зорганізується таким чином, щоб студенти здійснювали мотивовані дії з мовним матеріалом для вирішення комунікативних завдань, що спрямовані на досягнення цілей і намірів спілкування [4].

Процес навчання не може цілком збігатися з процесом комунікації в реальному житті, тому йдеться про максимальне наближення процесів навчання і спілкування саме з такими параметрами, як комунікативно-мотивована поведінка викладача і студентів, і наочність процесу спілкування, що забезпечується відбором ситуацій, які відображають інтереси і потреби студентів.

Питання інтенсифікації навчального процесу завжди було у центрі уваги методистів і викладачів напряму обліку та оподаткування, і не випадково, що більшість наукових і практичних праць, незважаючи на їх різноманітність, прямо чи посередньо торкаються цієї проблеми. Шляхи вирішення цієї проблеми припускають і пошуки раціонального виділення мінімуму матеріалу, і запровадження інноваційних навчальних програм, і вдосконалення навчальних планів, як і прагнення більш ефективного й економічного використання аудиторного часу та вирішення питань, що пов'язані з організацією позааудиторної роботи студентів.

Література:

1. Нова динаміка вищої освіти і науки для соціальної зміни і розвитку: Всесвіт. конф. з вищ. освіти–2009 (UNESCO, Париж, 5–8 лип. 2009 р.). URL: http://eige.europa.eu/resources/digital_agenda_en.pdf (дата звернення: 11.11.2020)

2. Diagnoza stanu szkolnictwa wyższego w Polsce : Raport cząstkowy. Europejski Fundusz Społeczny. 2009. URL: https://www.nauka.gov.pl/g2/oryginal/2013_05/fa5b19e372e1bed45db817b8380c8468.pdf (дата звернення: 11.11.2020)

3. Szkolnictwo wyzsze dane wstepne stan w dniu 30.11.2015. URL: <http://www.nauka.gov.pl> (дата звернення: 6.11.2020).

4. Szkolnictwo wyzsze dane wstepne stan w dniu 30.11.2016. URL: <http://www.nauka.gov.pl> (дата звернення: 7.11.2020).

УДК 378.145

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ І ОПОДАТКУВАННЯ

Приймак С.В. к.е.н., доцент

Гончарук С.М. к.е.н., доцент

Львівський національний університет імені Івана Франка

Сучасне суспільство розвивається на основі інновацій. Вимога переходу до інноваційної вищої освіти зумовлена викликами сьогодення і належить до пріоритетних напрямів державної політики в контексті інтеграції вітчизняної освітньої галузі до європейського та світового освітнього простору. Практичний досвід дає можливість стверджувати, що майбутнє держави залежить від високого рівня фахової підготовки кадрів. Виконання професійних обов'язків у галузі управління та адміністрування повинне забезпечувати ефективне управління діяльністю суб'єктів господарювання та їх прибуткову діяльність. Для виконання професійної роботи у сфері обліку і оподаткування необхідні високопрофесійні здібності та навички, вміння та знання, спеціальна освіта, яка б давала їм можливість виконувати облікову, фінансово-аналітичну, організаційну, контрольну-аналітичну, навчально-методичну та науково-дослідну